

Mn. Josep A. Jové, vicari de Pastoral, amb els sacerdots lleidatans a Cali

lacions de compartir la col·laboració pastoral de preveres. Des de 2009, Mn. Jové visita una vegada a l'any els quatre sacerdots lleidatans de l'Arxidiòcesi de Cali —Sebastià Aldomà, Manuel Coll, Ramon Abella i Joan Miquel Martínez—, any en el qual el Sr. Bisbe, Joan Piris va intensificar les relacions amb els representants de l'Església colombiana.

L'objectiu del viatge és dur a aquests preveres el caliu, l'estimació i reconeixement de la seva diòcesi d'origen, que van deixar fa 53 anys, per anar a servir aquell país sud-americà, llavors mancat de preveres i ara amb capacitat de compartir-ne.

El vicari episcopal també es va reunir en aquesta ocasió amb l'arquebisbe de Cali, Darío de Jesús Monsalve. Mn. Jové va conèixer uns dies amb els sacerdots lleidatans.

El vicari de Pastoral, Mn. Josep Anton Jové, ha visitat durant el mes de juliol el grup de capellans de la Diòcesi de Lleida missionant des de la dècada dels seixanta a Colòmbia, país amb el qual el nostre bisbat manté re-

Festes en honor de la Mare de Déu de l'Acadèmia (Tardor 2014)

Tridu a la Mare de Déu

Dies 29-30 de setembre i 1 d'octubre:

- Maria als Evangelis, a l'Oratori de la Mariana.
- A les 19.30 h: Rés del Rosari i Eucaristia (hi participaran les corals de les Cases Regionals d'Andalusia, Aragó i Extremadura respectivament).

Dia 2 d'octubre:

- A les 12 h, Eucaristia. Hi participarà la coral de l'Hospitalitat de Lourdes de Lleida.
- A les 19.30 h, Eucaristia presidida pel Sr. Bisbe, Joan Piris. Hi participarà la coral Units pel Cant.

Certamen literari marià en honor de la Mare de Déu de les Sogues

Patrona de la Plana d'Urgell

Dia 5 d'octubre:

- A les 17 h, Eucaristia. Oratori de l'Acadèmia Mariana.
- A les 18.30 h, Certamen Literari Marià.
- Al paranimf, concert de cloenda ofert per la Coral Espiga d'Or de Bellvís.

AJUDANT A VIURE

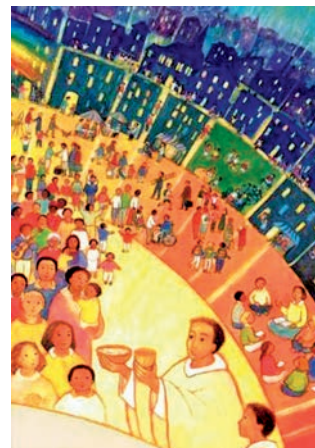
Junts fem camí

De la mateixa manera que Déu va dir a Francesc d'Assís: «Reconstrueix la meua casa, no veus com s'ha deteriorat?», i aquest va començar a viure de manera diferent i a reestructurar aquella petita capella de Sant Damià, també nosaltres ara som cridats a mantenir i dinamitzar l'Església feta de persones vives. I ho fem mitjançant un necessa-

ri discerniment espiritual i pastoral que ens ha de portar a assumir cadascú la pròpia responsabilitat adaptant-nos a les noves circumstàncies, sense por i amb confiança. Abandonant el còmode criteri pastoral del «sempre s'ha fet així» i essent audaçs i creatius en aquesta tasca de pensar els objectius, les estructures, l'estil i els mètodes. L'important és no caminar sols i comptar sempre amb els germans (*Evangelii Gaudium*, 33).

Tot i que sabem que és Déu qui projecta, decideix i realitza el misteri de «la salvació» mitjançant el Crist, aquesta realitat es continua per l'acció de persones concretes, cridades a estar amb ell i enviades a predicar (*Mc 3*). La iniciativa és sempre de Déu qui traça de diferents maneres les línies de la nostra vocació, però tots els batejats hem estat objecte d'una crida com la que Jesús va fer als seus primers col·laboradors enviant-los a proclamar i promoure el Regne de Déu: som cridats a seguir-lo de prop, lliures de lligams i d'interessos, i generosos en el servei, com correspon a la condició «diaconal» de tota l'Església.

Cantem moltes vegades: «junts fem camí», i ho fem amb molta gratitud perquè cadascuna de les benediccions que rebem de Déu produeix en nosaltres una resposta de gratitud i alabança. Intentem seguir les petjades de Jesús arrelats allà on som, però oberts a tot el món i volent llegir els esdeveniments des de la fe per tal de veure el pas de Déu en les nostres vides, malgrat les inevitables crisis «que poden ser el començament d'una nova vida» (Olegario González de Cardedal). Els organismes vius creixen amb crisis. El problema no són les crisis sinó la lucidesa intel·lectual per a afrontar-les i el coratge moral per a superar-les.

Ens cal recuperar i agrair el sentit de la unció baptismal: en la Bíblia, tot el qui rep una unció és consagrat per a una missió. L'apòstol Pau diu (a Timoteu i a Titus) que són cridats a ser homes «de Déu», portadors d'uns béns que no els pertanyen, que no són seus, i cridats també a viure en la perspectiva dels qui volen entendre el món i la història des de l'angle del Crist Servent. Per això, repetim una i altra vegada: mostreu-nos, oh Senyor, els vostres camins, els vostres viaranyens ensenyeu-nos. I, naturalment, demanarem de tot cor l'amo dels sembrats que hi envii més segadors, perquè la collita és abundant, però els segadors són pocs.

És en aquest marc en el que, a l'Església de Lleida, volem seguir reflexionant sobre la coresponsabilitat pastoral, més enllà de les tasques concretes que hagi de realitzar cadascú. Importa més allò que som que allò que hem de fer.

Rebeu la salutació del vostre germà bisbe,

† **Joan Piris**
Bisbe de Lleida

ENTREVISTA

▶ **JUAN JOSÉ SANTOS**

Viure l'Evangelí en silenci

Amb el lema «Viure l'Evangelí amb alegria», al juliol es va celebrar a Barcelona el XXIV Encuentro Nacional de la Pastoral del Sordo. Entre els 150 participants hi havia el Gmà. Juanjo Santos, monjo trapenc del monestir de San Isidro de Dueñas (Palència), que actualment viu a Huelva, on coordina la pastoral del Sord de la diòcesi. El 2005 va fundar la comunitat monàstica benedictina Effathà (lloança divina) per a persones sordes.

Per què crea Effathà?

Calia una comunitat de persones sordes perquè realitzessin la seva vocació i visquessin segons l'Evangelí —els sords no són fàcilment admesos en les congregacions monàstiques. He estat molt feliç a la Trapa, però tenia dificultats de comunicació. Els meus superiors em van donar permís i vaig fundar una primera comunitat per a sords a Santander.

Com és la vida monàstica dels sords?

En la vida comunitària també trobem dificultats, limitacions i goigs, com en tota realitat humana. Preguem cada dia en llengua de signes per les necessitats de la humanitat, de l'Església i particularment per la pastoral dels sords i pels sacerdots dedicat a ells.

Com es troba l'evangelització del món del sord?

Estem vivint una etapa d'evangelització i de re-evangelització. La gran majoria dels sords joves desconeixen la bona notícia del Senyor, hi ha un gran perjudici cap a l'Església catòlica. Els sords adults i ancians són les torxes vivents de la fe i en donen testimoni. Necessitem sacerdots que s'ofereixin per evangelitzar aquest col·lectiu —només cal saber la llengua de signes.

Òscar Bardají i Martí

FE I GRANS CIUTATS

Vers una pastoral urbana de la trobada fraternal

La trobada (*encuentro*) és una categoria molt present en el pensament del papa Bergoglio, ja abans de ser elegit com a bisbe de Roma. El document d'Aparecida —del qual fou el principal redactor— inclou un text en què es parla de la ciutat com el lloc sociocultural de la trobada amb Déu i amb el proïsme. Li dono forma d'himne dividit en dues parts: la primera dedicada a Déu i la segona al proïsme:

- a) «La fe ens ensenya que Déu viu en la ciutat, enmig de les seves alegries, anhels i esperances, i també en els seus dolors i sofriments. Les ombres que marquen el dia a dia de les ciutats, com per exemple la violència, la pobresa, l'individualisme i l'exclusió, no ens poden impedir que cerquem i contemplem el Déu de la vida també en els ambients urbans.
- b) Les ciutats són llocs de llibertat i d'oportunitat, en elles les persones poden conèixer persones, interactuar i conviure. Es poden experimentar vincles de fraternitat, solidaritat i universalitat. En elles l'ésser humà està cridat a anar cap a la trobada amb l'altre, a conviure amb el diferent, a acceptar-lo i a ser acceptat per ell.» (A 514)

(De la ponència del Dr. Carlos Maria Galli, de Buenos Aires, en el Congrés Internacional de Pastoral de les Grans Ciutats)

SER PADRES

Por favor, que quede el respeto

Cuando un matrimonio ha llegado a un punto de confrontación, me gustaría hacer una importante advertencia a las parejas en litigio. Si las dos muletas que aguantan un matrimonio son el amor y el respeto, cuando se esfuma el amor, por favor, que quede el respeto. Porque, cuando se falta al respeto, cuando se descalifican el uno al otro y reparten por doquier improperios e insultos..., luego recomponer una *entente* mínimamente cordial entre los ex cónyuges, es prácticamente imposible.

Incluso recuerdo que, en los inicios de la terapia de pareja, se recomendaba no intervenir terapéuticamente en estas parejas hasta que las turbulentas aguas se remansan, ya que las prescripciones que se les puedan hacer en las sesiones de terapia tienen mínima o nula eficacia durante este período conflictivo (de dos años aproximadamente). Ahora ya no somos tan escrupulosos y no esperamos que se calme la turbulencia relacional para intervenir.

Las parejas en conflicto no tienen porque apañárselas por sí mismas y sacarse ellas solitas las castañas del fuego. A veces no pueden, por más que lo intenten. Y en la mayoría de los casos es aconsejable una visión objetiva, independiente, que esté por fuera de la subjetividad que embarga a los miembros de la que ya ahora es una ex pareja.

La intervención de un profesional cercano a la familia (psicólogo, pediatra, religioso, pedagogo, mediador) es especialmente oportuna cuando el hijo se ha convertido en cabeza de turco de las desavenencias matrimoniales.

Dr. Paulino Castells
(Creer con padres separados, Plataforma Editorial)

LEX ORANDI, LEX CREDENDI

Bendición de la larga vida

Días atrás, dentro de unas actividades programadas para ancianos, en un ambiente de ternura y comprensión, a una señora enferma de Alzheimer se le pidió: «Escriba una frase, algo que le guste». Primero, parecía no poder; de repente cambió y escribió contenta: «Soy una persona —es una profunda verdad. La vida de toda persona, desde su concepción a su muerte natural, es un don de Dios.»

En diversas ocasiones, el papa Francisco ha hablado de la ancianidad. A la Academia Pontificia para la Vida les decía: «Una sociedad es verdaderamente acogedora de la vida cuando reconoce que esta es valiosa también en la ancianidad, en la discapacidad, en la enfermedad grave e, incluso, cuando se está extinguiendo; cuando enseña que la llamada a la realización humana no excluye el sufrimiento; más aún, cuando se enseña a ver en la persona enferma un don para toda la comunidad, una presencia que llama a la solidaridad y a la responsabilidad.»

Aún hay más. Los ancianos no son sólo objeto de atención y cuidados, sino que también son sujetos de una nueva perspectiva de vida. «Un pueblo tiene futuro si va adelante con los dos puntos: con los jóvenes, con la fuerza, porque lo llevan adelante; y con los ancianos, porque ellos son los que aportan la sabiduría de la vida.»

A los mayores les dijo: «Abran la boca y enséñennos; transmítannos la sabiduría de los pueblos, no claudiquen en el esfuerzo de ser la reserva cultural de nuestro pueblo.»

Hna. M. de los Ángeles Maeso Escudero
Franciscana de los Sagrados Corazones

LECTURES MISSA DIÀRIA I SANTORAL

Accés al Breviari

29. □ Dilluns (lit. hores: 2a setm.) [Dn 7,9-10.13-14 (o bé: Ap 12,7-12a) / SI 137 / Jn 1,47-51]. Sants arcàngels Miquel (patró dels radiòlegs i els radioterapeutes), Gabriel (patró de la radio-difusió i les telecomunicacions) i Rafael (o Rafel, patró dels emigrants); sant Fratern, bisbe.

30. □ Dimarts [Jb 3,1-3.11-17.20-23 / SI 87 / Lc 9,51-56]. Sant Jeroni, prev. i doctor de l'Església, dàlmata, mort a Betlem (420), patró dels llibrers, biblistes i traductors; santa Sofia, viuda.

1. □ Dimecres [Jb 9,1-12.14-16 / SI 87 / Lc 9,57-62]. Sta. Teresa de l'Infant Jesús (1873-1897), vg. carmelitana a Lisieux, patrona de les missions.

2. □ Dijous [Jb 19,21-27a / SI 26 / Mt 18,1-5.10]. Sants Àngels de la Guarda; Mare de Déu de l'Acadèmia (1862), patrona de la ciutat de Lleida (1946); sant Sadurní, ermità, a Sòria; beat Berenguer de Peralta, bisbe electe de Lleida.

3. ■ Divendres [Jb 38,1.12-21;39,33-35 / SI 138 / Lc 10,13-16]. Sant Francesc de Borja (Gandia 1510 - Roma 1572), prev. jesuïta; sant Gerard o Grau, abat; santa Maria-Josepa Rosselló, fund.

4. □ Dissabte [Jb 42,1-3.5-6.12-16 / SI 118 / Lc 10,17-24]. Sant Francesc d'Assís (1182-1226), iniciador del franciscanisme (OFM...), defensor dels llocs sants i patró dels ecologistes i els veterinaris; sant Petroni, bisbe; santa Àurea, vg.

5. ■ † Diumenge vinent, XXVII de durant l'any (lit. hores: 3a setm.) [Is 5,1-7 / SI 79 / Fl 4,6-9 / Mt 21,33-43]. Sant Froilà, bisbe de Lleó; santa Faustina Kowalska, vg. polonesa, apòstol de la Divina Misericòrdia.

DIUMENGE XXVI DE DURANT L'ANY

▶ Lectura de la profecia d'Ezequiel (Ez 18,25-28)

El Senyor diu: «Vosaltres penseu: No va ben encaminada la manera d'obrar del Senyor. Poble d'Israel, escolta bé això que et dic: ¿No és la vostra manera d'obrar i no la meva, la que va desencaminada? Si el just deixa d'obrar el bé, comet el mal i mor, morirà per culpa seva. Però si el pecador es converteix, deixa de fer el mal i obra amb justícia i bondat, salvarà la seva vida. Només que reconegui el mal que havia fet i es converteixi, viurà i se salvarà de la mort.»

▶ Salm responsorial (24)

R. *Recordeu-vos, Senyor, de la vostra pietat.*

Feu que conegui, Senyor, les vostres rutes, / que aprengui els vostres camins. / Encamineu-me en la vostra veritat, instruïu-me, / perquè vós sou el Déu que em salveu; / i cada moment espero en vós. R.

Recordeu-vos, Senyor, de la vostra pietat / i de l'amor que heu guardat des de sempre. / No us recordeu dels pecats que he comès de jove, / compadiu-vos de mi, vós que esteu tant. R.

El Senyor, bondados i recte, / ensenya el bon camí als pecadors. / Encamina els humils per sendes de justícia, / els ensenya el seu camí. R.

▶ Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Filipis (Fl 2,1-11)

Germans, per tot el que trobeu en Crist, de fortaleza d'ànima, d'amor que consola, de dons de l'Esperit, d'afecte entranyable i de compassió, us suplico que em doneu plenament el goig de veure-us units per uns mateixos sentiments i per una mateixa estimació dels uns pels altres, unànimes i ben avinguts. No feu res per rivalitat ni per vanaglòria. Mireu els altres amb humilitat i considereu-los superiors a vosaltres mateixos. Que ningú no es guii pels propis interessos, sinó que miri pels altres. Tingueu els mateixos sentiments que heu vist en Jesucrist: ell, que era de condició divina, no es volgué guardar gelosament la seva igualtat amb Déu, sinó que es va fer no-res, fins a prendre la condició d'esclau. Havent-se fet semblant als homes, i començant de capturar-se com un home qualsevol, s'abaixà i es féu obedient fins a acceptar la mort i una mort de creu. Per això Déu l'ha exalçat i li ha concedit aquell nom que està per damunt de tot altre nom, perquè tothom, al cel, a la terra i sota la terra, doblegui el genoll al nom de Jesús, i tots els llavis reconeguin que Jesucrist és Senyor, a glòria de Déu Pare.

▶ Evangeli segons sant Mateu (Mt 21,28-32)

En aquell temps, Jesús digué als grans sacerdots i als notables del poble: «Què us en sembla? Un home que tenia dos fills, va dir al primer: Fill meu, vés a treballar a la vinya, avui. Ell respongué: No hi vull anar. Però després, se'n penedí i hi anà. El pare digué això mateix al segon i aquest li respongué: Hi vaig de seguida, pare. Però no hi anà. Quin d'aquests dos va fer el que el pare volia?». Li responen: «El primer». Jesús els diu: «Us dic amb tota veritat que els publicans i les dones de mala vida us passen al davant cap al Regne de Déu, perquè ha vingut Joan amb la missió d'ensenyar-vos un bon camí, però vosaltres no l'heu cregut, mentre que els publicans i les dones de mala vida sí que l'han cregut. I vosaltres, ni després de veure això, encara no us en penediu ni voleu creure'l.»

▶ Lectura de la profecia de Ezequiel (Ez 18,25-28)

Así dice el Señor: «Comentáis: “No es justo el proceder del Señor.” Escuchad, casa de Israel: ¿es injusto mi proceder?, ¿o no es vuestro proceder el que es injusto? Cuando el justo se aparta de su justicia, comete la maldad y muere, muere por la maldad que cometió. Y cuando el malvado se convierte de la maldad que hizo y practica el derecho y la justicia, él mismo salva su vida. Si recapacita y se convierte de los delitos cometidos, ciertamente vivirá y no morirá.»

▶ Salmo responsorial (24)

R. *Recuerda, Señor, que tu misericordia es eterna.*

Señor, enséñame tus caminos, / instrúyeme en tus sendas: / haz que camine con lealtad; / enséñame, porque tú eres mi Dios y Salvador, / y todo el día te estoy esperando. R.

Recuerda, Señor, que tu ternura / y tu misericordia son eternas; / no te acuerdes de los pecados / ni de las maldades de mi juventud; / acuérdate de mí con misericordia, / por tu bondad, Señor. R.

El Señor es bueno y es recto, / y enseña el camino a los pecadores; / hace caminar a los humildes con rectitud, / enseña su camino a los humildes. R.

▶ Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Filipenses (Flp 2,1-11)

Hermanos:

Si queréis darme el consuelo de Cristo y aliviarme con vuestro amor, si nos une el mismo Espíritu y tenéis entrañas compasivas, dadme esta gran alegría: manteneos unánimes y concordes con un mismo amor y un mismo sentir. No obréis por rivalidad ni por ostentación, dejaos guiar por la humildad y considerad siempre superiores a los demás. No os encerréis en vuestros intereses, sino buscad todo el interés de los demás. Tened entre vosotros los sentimientos propios de Cristo Jesús. Él, a pesar de su condición divina, no hizo alarde de su categoría de Dios; al contrario, se despojó de su rango y tomó la condición de esclavo, pasando por uno de tantos. Y así, actuando como un hombre cualquiera, se rebajó hasta someterse incluso a la muerte, y una muerte de cruz. Por eso Dios lo levantó sobre todo y le concedió el «Nombre-sobre-todo-nombre»; de modo que al nombre de Jesús toda rodilla se doble en el cielo, en la tierra, en el abismo, y toda lengua proclame: Jesucristo es Señor, para gloria de Dios Padre.

▶ Evangelio según san Mateo (Mt 21,28-32)

En aquel tiempo, dijo Jesús a los sumos sacerdotes y a los ancianos del pueblo: «¿Qué os parece? Un hombre tenía dos hijos. Se acercó al primero y le dijo: “Hijo, ve hoy a trabajar en la viña.” Él le contestó: “No quiero.” Pero después recapacitó y fue. Se acercó al segundo y le dijo lo mismo. Él le contestó: “Voy, señor.” Pero no fue. ¿Quién de los dos hizo lo que quería el padre?» Contestaron: «El primero.»

Jesús les dijo: «Os aseguro que los publicanos y las prostitutas os llevan la delantera en el camino del reino de Dios. Porque vino Juan a vosotros enseñándoos el camino de la justicia, y no le creísteis; en cambio, los publicanos y prostitutas le creyeron. Y, aun después de ver esto, vosotros no recapacitasteis ni le creísteis.»

El Salvador. Pintura d'El Greco (fragment), Ciutat del Vaticà

COMENTARI

Actituds enfront de Joan Baptista

La paràbola de Mateu que llegim avui és un text escapçat que no ofereix la motivació de fons de l'escena.

La motivació ve de la pregunta per l'autoritat de Jesús arran de la seva actuació en el temple (just abans del text d'avui, Mt 21,23-27). Sense aquesta escena, el text queda orfe de motivació. Encara més, la pregunta per l'autoritat de Jesús en l'evangeli de Mateu, com en Marc, està enllaçada amb la contra-pregunta de Jesús sobre Joan Baptista: «El baptisme de Joan, venia de Déu o dels homes?» (Mt 21,25). Els adversaris no responen a aquesta pregunta. En canvi, la paràbola és la justificació de la dita de Je-

sús sobre Joan Baptista que tenim al final del text d'avui.

La paràbola dels dos fills és pròpia de Mateu. És un ensenyament que acaba amb una pregunta que, fins a un cert punt, ja apunta la resposta: «Quin d'aquests dos va fer el que el pare volia?». La resposta és: evidentment, el primer. Aquesta conclusió enllaça per dins amb ensenyaments que ja hem trobat a Mateu: la importància de fer bones obres que està molt per damunt de les paraules. L'important no és el que es diu sinó el que es fa. No n'hi ha prou amb dir «Senyor, Senyor», cal fer la voluntat del Pare del cel (cf. 7,21-22).

El paràgraf conclusiu del text d'avui dona resposta a la pregunta sobre Joan Baptista: «Joan ha

vingut en el camí de la justícia» (Mt 21,32; cf. «convé que complim tota justícia» 3,15). Però les autoritats (els grans sacerdots i els notables del poble, interlocutors de la pregunta sobre l'autoritat de Jesús, 21,23) no l'han cregut ni s'han penedit. En canvi, els recaptadors de contribucions i les prostitutes, que semblava que no li farien cas, l'han acollit. Per això són el fill que ha fet la voluntat del pare. Així es pot entendre que l'aplicació de la paràbola és un ensenyament sobre l'actitud davant Joan Baptista. Però cal tenir present la contra-pregunta de Jesús sobre Joan Baptista que no tenim en el text d'avui. Amb aquest aclariment, l'ensenyament de Jesús és coherent amb el context.

NOTÍCIES DE LA DIÒCESI

ÀREES DE COOPERACIÓ PASTORAL

Àrea d'Evangelització

La Comunitat de Vida Cristiana - Xavier

Qui som?

Som una comunitat mundial de laics que desitem seguir més de prop Jesucrist i treballar amb Ell en la construcció del Regne, i que hem trobat en la CVX la nostra particular vocació dins l'Església.

Què fem?

La nostra vocació ens crida a viure l'espiritualitat ignasiana amb els mitjans que aquesta posa al nostre abast. Tractem de donar sentit apostòlic a la nostra vida diària. De ser una comunitat profètica amb el nostre estil de vida i el nostre treball. Els camps de la missió de la CVX són amplis i variats, segons les diferents crides personals i comunitàries.

Com ho fem?

Col·laborem especialment amb la Companyia de Jesús a nivell personal i comunitari. Ens sentim arrelats a l'Església de Lleida des de la nostra comunitat parroquial de Sant Ignasi de Loiola. Oferim grups per trobar-nos, revisar la nostra vida, ajudar-nos a escoltar el que Déu vol de nosaltres, compartir la missió de cadascú. A nivell més ampli podem oferir: exercicis espirituals, acompanyament personal...

A nivell local i personal estem compromesos en una rica i diversa pluralitat de camps de missió: en pastoral familiar, CPM, en AMPAS, en escoles, catequesi, pastoral universitària, tercer món, i altres serveis.

Romeria a Montserrat i cloenda de curs

El dia 2 d'agost, els romeus dels pobles d'Alcanó, Almatret, Bellaguarda, Bovera, la Granadella, Granyena de les Garrigues, Juncosa, Llardecans, Maials, Sar-

roca de Lleida, el Soleràs, els Torms i Torrebesses de Lleida, vàrem pujar a la Muntanya de Montserrat, que és fogar d'oració i de fe cristiana. La nostra trobada entorn de Jesús ressuscitat i als peus de Maria és donar gràcies perquè no fem sols el nostre camí cristià, sinó que el fem de la mà de Maria, en ella esdevenim també fills i filles de l'Església que ens ofereix la mà perquè ens fem adults en la fe. Com a cloenda del curs a Montserrat hem dut a terme l'activitat «construïm l'Església del Senyor», en la qual hem tingut la gràcia de sentir que tots formem l'Església del Crist, i que tots ens hem d'ajudar per fer-la viva en la nostra societat.

Dolors Esteve

El pare general dels Claretians a la festa major de Balàfia

El pare general de l'Orde dels Claretians, el lleidatà Josep M. Abella ha oficiat, el diumenge 24 d'agost, la missa solemne

en honor de sant Bartomeu, patró de la parròquia de Balàfia, amb motiu de la festa major del barri. L'església de Sant Antoni Maria Claret s'ha omplert de gom a gom per assistir a la cerimònia religiosa i la posterior ofrena floral, entre els quals hi havia les primeres autoritats locals, diferents regidors de la Paeria, el president de l'Associació de Veïns, i les pubilles i hereus de la festa.

El màxim responsable dels Claretians ha aprofitat el seu viatge de retorn a Roma, on té la seva residència, per fer una parada a Lleida i assistir a la cerimònia.

Trobada a Toledo

El grup de la Divina Misericòrdia de Lleida, participarà els dies 4 i 5 d'octubre a la vuitena Trobada Nacional de la Divina Misericòrdia, que se celebrarà a l'Església Catedral

AGENDA

Adoració diürna a l'Església de Sant Pere

Dies feiners de 10 a 12 h (juliol, agost i setembre)

Diumenges de 18 a 19 h a la Catedral

- **Dilluns, 29 de setembre:**
—19.30 h, rès del Rosari i Eucaristia. Oratori (Acadèmia Mariana).
- **Dimarts, 30 de setembre:**
—Trobada del SIMCOS a Barcelona.
—19.30 h, rès del Rosari i Eucaristia. Oratori (Acadèmia Mariana).
- **Dimecres, 1 d'octubre:**
—19.30 h, rès del Rosari i Eucaristia. Oratori (Acadèmia Mariana).
- **Dijous, 2 d'octubre. Verge Blanca:**
—12 h, Eucaristia. Oratori (Acadèmia Mariana).
—19.30 h, rès del Rosari i Eucaristia. Oratori (Acadèmia Mariana).
—Reunió de la Conferència Episcopal Tarraco-nense (Dies 2 i 3).
- **Dissabte 4 d'octubre:**
—20 h, Pregària Interreligiosa per la Pau. Teatre de l'Acadèmia Mariana.
—22 h, Adoració Nocturna a la parròquia de Sant Pere.
- **Diumenge, 5 d'octubre:**
—17 h, Eucaristia. Oratori (Acadèmia Mariana).
—18.30 h, Certamen Literari Marià. Paranimf.

Primada de Toledo. Per a informació: Marta (t. 973 243 435) i M.ª Carmen (t. 973 245 155).

Nomenaments

El Sr. Bisbe ha fet els següents nomenaments:

- Sr. Joan Mateus Gorgues, secretari general del Col·legi Episcopal.
- Sra. Anna Jové Taribó, responsable de Pastoral del Col·legi Episcopal.

AYUDANDO A VIVIR

Juntos como hermanos, vamos caminando

De la misma manera que Dios le dijo a Francisco de Asís: «Reconstruye mi casa, ¿no ves cómo se ha deteriorado?», Y este empezó a vivir de manera diferente y a reestructurar aquella pequeña capilla de San Damián, también nosotros ahora estamos llamados a mantener y dinamizar la Iglesia hecha de personas vivas. Y lo hacemos mediante un necesario discernimiento espiritual y pastoral que nos debe llevar a cada uno a asumir la propia responsabilidad adaptándonos a las nuevas circunstancias, sin miedo y con confianza. Abandonando el cómodo criterio pastoral del «siempre se ha hecho así» y siendo audaces y creativos en esta tarea de repensar los objetivos, las estructuras, el estilo y los métodos. Lo importante es no caminar solos y contar siempre con los hermanos (*Evangelii Gaudium*, 33).

Aunque sabemos que es Dios quien proyecta, decide y realiza el misterio de «la salvación» mediante el Cristo, esta realidad se continúa por la acción de personas concretas, llamadas a estar con él y enviadas a predicar (*Mc 3*). La iniciativa es siempre de Dios

quien traza de diferentes maneras las líneas de nuestra vocación, pero todos los bautizados hemos sido objeto de una llamada como la que Jesús hizo a sus primeros colaboradores enviándolos a proclamar y promover el Reino de Dios: estamos llamados a seguirlo de cerca, libres de ataduras y de intereses, y generosos en el servicio, como corresponde a la condición «diaconal» de toda la Iglesia.

Cantamos muchas veces: «juntos como hermanos... vamos caminando», y lo hacemos con mucha gratitud porque cada una de las bendiciones que recibimos de Dios produce en nosotros una respuesta de gratitud y alabanza. Intentamos seguir las huellas de Jesús arraigados allí donde estamos, pero abiertos a todo el mundo y queriendo leer los acontecimientos desde la fe para ver el paso de Dios en nuestras vidas, a pesar de las inevitables crisis «que pueden ser el comienzo de una nueva vida» (Olegario González de Cardedal). Los organismos vivos crecen con crisis. El problema no son las crisis sino la lucidez intelectual para afrontarlas y el coraje moral para superarlas.

Necesitamos recuperar y agradecer el sentido de la unción bautismal: en la Biblia, todo el que recibe una unción es consagrado para una misión. El apóstol Pablo dice (a Timoteo y a Tito) que son llamados a ser hombres «de Dios», portadores de unos bienes que no les pertenecen, que no son suyos, y llamados también a vivir en la perspectiva de los que quieren entender el mundo y la historia desde el ángulo de Cristo Siervo. Por eso, repetimos una y otra vez: Señor, muéstrame tus caminos, guíame por tus sendas. Y, naturalmente, pediremos de corazón al dueño de la mies que mande obreros, porque la cosecha es abundante, pero los obreros pocos.

Es en este marco en el que, en la Iglesia de Lleida, queremos seguir reflexionando sobre la corresponsabilidad pastoral, más allá de las tareas concretas que deba realizar cada uno. Importa más lo que somos que lo que tenemos que hacer.

Recibid el saludo de vuestro hermano obispo,

† **Joan Piris**
Obispo de Lleida

Per publicar notícies, les podeu enviar a: mcs.bisbatlleida@gmail.com

Per publicar dades a l'agenda, aneu al web del Bisbat de Lleida (<http://www.bisbatlleida.org>), apartat Agenda, i entreu les dades

Per col·laborar econòmicament amb la Delegació de Mitjans de Comunicació Social del Bisbat de Lleida: Banco Sabadell-Atlántico: ES98-0081-0455-94-0006223737